

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 531/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Mercedes-Benz Slovakia s. r. o.**, Einsteinova 33, Bratislava, IČO 35 780 754, zastúpenej Lansky, Ganzger, Jacko & Partner, s. r. o., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3Up/57/2025 z 1. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 17. septembra 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka požaduje zrušenie napadnutého rozhodnutia, vrátenie veci okresnému súdu, priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania.

2. Okresný súd vydal 3. apríla 2025 platobný rozkaz, ktorým zaviazal sťažovateľku (ako žalovanú) na zaplatenie 14 242,92 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Platobný rozkaz bol sťažovateľke doručený 7. apríla 2025.

3. Dňa 17. apríla 2025 bol súdu doručený odpor sťažovateľky, a to prostredníctvom „MSSR-RESS-eŽaloby“ ako autorizované podanie do elektronickej schránky súdu, avšak tento odpor nebol podaný na predpísanom formulári. Uznesením z 30. mája 2025 preto vyšší súdny úradník odpor odmietol s poukazom na § 12 ods. 1 písm. c) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“).

4. Sťažnosť sťažovateľky okresný súd napadnutým uznesením odmietol. Okresný súd poukázal na to, že sťažovateľka nepoužila správny (zákonom predpísaný) elektronický formulár, keď namiesto upomínacieho konania vybrala v portáli konanie civilné. Poukázal na uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 177/2020, podľa ktorého: „... žalovaný vzhľadom na svoje procesné postavenie je v určitej akceptovateľnej výhode, pretože na rozdiel od žalobcu má možnosť podať odpor proti platobnému rozkazu aj v písomnej forme prostredníctvom poštového podniku. Ak sa však rozhodne pre elektronickú formu komunikácie, musí rešpektovať podmienky tejto formy komunikácie, teda formu formulárového konania.“ Sťažovateľka teda mala na výber, akú formu komunikácie zvolí, jedinou požiadavkou je, aby táto forma vyplývala z ustanovení zákona o upomínacom konaní. Bola pritom riadne poučená tak o možnosti podať odpor elektronickými prostriedkami, ako aj o požadovaných náležitostiach takého odporu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Podľa sťažovateľky vyžaduje zákon o upomínacom konaní pre riadne podanie odporu proti platobnému rozkazu splnenie nasledovných podmienok: (a) využitie elektronického formuláru spĺňajúceho požiadavky podľa § 3 písm. j) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“), (b) autorizáciu tohto formuláru kvalifikovaným elektronickým podpisom a (c) odoslanie z portálu eŽaloby. Konkrétny formulár (odkaz na tento formulár) nebol v poučení uvedenom v platobnom rozkaze špecifikovaný.

6. Sťažovateľkou podaný odpor bol podaný prostredníctvom určeného elektronického formulára zverejneného na webovom sídle ministerstva spravodlivosti, bol autorizovaný, vyplnený a odoslaný z portálu eŽaloby. Namíeta preto porušenie práva na prístup k súdu a extrémny formalizmus.

7. Napokon sťažovateľka poukazuje na to, že medzi prílohy k odporu vložila v písomnej forme odpor podpísaný kvalifikovaným elektronickým odporom, a preto je toho názoru, že podaný odpor spĺňa aj druhú možnosť podania odporu podľa zákona o upomínacom konaní, a to podanie listinným spôsobom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Situácia sťažovateľky, ktorá použila na podanie odporu proti platobnému rozkazu nesprávny formulár, už bola ústavným súdom opakovane riešená, pričom ústavný súd tieto skutkovo aj právne obdobné sťažnosti odmietol (IV. ÚS 118/2020, IV. ÚS 369/2020, I. ÚS 472/2020, II. ÚS 177/2020, I. ÚS 479/2020, I. ÚS 37/2021, I. ÚS 141/2021, IV. ÚS 208/2021, III. ÚS 326/2022, I. ÚS 464/2022, II. ÚS 524/2022, III. ÚS 551/2022, II. ÚS 588/2022, IV. ÚS 12/2023, III. ÚS 294/2023, II. ÚS 322/2023, I. ÚS 400/2023, III. ÚS 338/2024). Ústavný súd nevidí dôvod na zaujatie opačného stanoviska.

9. Zákon o upomínacom konaní je, pokiaľ ide o náležitosti, formálne prísny a rovnako formálne prísne aj sankcionuje. Podľa § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní ak sa odpor podáva elektronickými prostriedkami, musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického

formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu, ktorým je § 3 písm. i) zákona o e-Governmente. Táto skutočnosť je uvedená aj v poučení, ktoré je súčasťou platobného rozkazu, a podľa ktorého: „Ak podáte odpor v elektronickej podobe, je možné ho podať výlučne prostredníctvom na to určeného elektronického formulára (§ 3 písm. i/ zákona č. 305/2013 Z. z. v znení neskorších predpisov) dostupného na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorý musí byť autorizovaný (§ 23 zákona č. 305/2013 Z. z. v znení neskorších predpisov) a odoslaný z portálu e-žaloby (<<https://obcan.justice.sk/ezaloby>>), alebo z ústredného portálu verejnej správy (<<https://www.slovensko.sk/>>), teda nie e-mailom (§ 11 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov). Ustanovenie § 125 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok sa pre podanie 3Up/57/2025 odporu v elektronickej podobe proti platobnému rozkazu v upomínacom konaní neuplatní.“ Dôsledkom podania odporu elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní (teda bez autorizácie alebo bez použitia na to určeného formulára) je odmietnutie podaného odporu, pričom zo zákona o upomínacom konaní vyplýva, že tak súd urobí, nie môže urobiť.

10. Pokiaľ sťažovateľka zanedbala svoju zákonnú povinnosť a odpor podala elektronicke, nie však prostredníctvom na to určeného formulára zverejneného na webovom sídle ministerstva spravodlivosti, potom sa sama vystavila následku v podobe odmietnutia odporu podľa § 12 ods. 1 písm. c) zákona o upomínacom konaní (IV. ÚS 118/2020).

11. Sťažovateľka argumentuje aj tým, že podala aj odpor v listinnej forme, avšak aj tu treba súhlasiť so závermi okresného súdu. Sťažovateľka si totiž zamieňa pojmy „*písomná forma*“ a „*listinná podoba*.“ Ako správne uviedol okresný súd v napadnutom uznesení, „... *písomná forma* je pojem obsahovo širší, ktorý v sebe zahŕňa tak listinnú podobu dokumentu, ako aj elektronicke podobu dokumentu. Zákon o e-Governmente obsahuje komplexnú úpravu elektronickeho doručovania, ktorá sa aplikuje tak upomínacom konaní, ako aj konaní podľa Civilného sporového poriadku. Podaním v elektronickej podobe sa rozumie dátová správa, t. j. elektronicke dáta, ktoré možno prenášať prostriedkami elektronickej komunikácie a uchovávať na záznamových médiách. Podanie žalovaného, odoslané ako elektronicke autorizovaný dokument, ktorý bol prílohou elektronickej správy odoslanej elektronickej schránky súdu, potom nepochybne spĺňa atribúty elektronickeho podania...“ (bod 23 napadnutého uznesenia).

12. Nemožno konštatovať iné ako to, že okresný súd postupoval v intenciách zákona o upomínacom konaní, a preto napadnuté uznesenie nemožno považovať za arbitrárne, svojvoľné a príliš formalistické (keďže samotný zákon o upomínacom konaní formalizmus predpokladá). Uplatňovanie zákona v súdnom konaní a postup súdu v súlade s platným a účinným zákonom (s procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi) nemožno hodnotiť ako porušenie základných ľudských práv, teda ani považovať za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 443/2024).

13. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky ústavný súd s ohľadom na uvedené skutočnosti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

15. Podľa § 67 zákona o ústavnom súde k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudca Peter Straka, a to čo sa týka výroku aj odôvodnenia tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu